

Begrundelse

I Morgenavisen Jyllands-Postens artikel »Strid om journaler koster patient dyrt« den 16. august 1995 henvises til en sag, hvor en praktiserende læge har nægtet et forsikringssselskab adgang til visse journaloplysninger, fordi de angiveligt ikke har relevans i en skadessag. På baggrund af dette har selskabet nægtet den forsikrede en erstatning, fordi det har ønsket alle oplysninger i patientens journal. Men hvis ikke patientens egen læge kan få lov til at vurdere, hvad der er relevant i en given forsikrings sag, nærmer man sig den situation, hvor forsikringssselskaber beder om adgang til alle journaloplysninger bare for en sikkerheds skyld, og dette er jo ifølge ministerens svar på spørgsmål nr. S 2412 ikke i overensstemmelse med gældende ret, medmindre alle journaloplysningerne har relevans i en given forsikrings sag.

Svar (6/9 95)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Når et forsikringssselskab – med fornøden fuldmagt – henvender sig til en praktiserende læge eller speciallæge for at indhente helbredsoplysninger om forsikringstager, er det lægens opgave at vurdere, hvilke journaloplysninger der er relevante for forsikringssselskabets bedømmelse af den konkrete sag. Lægen skal i den forbindelse sikre sig, at der kun indsendes oplysninger til selskabet, der ligger inden for fuldmagtens rækkevidde.

Som nævnt i Sundhedsministeriets vejledning om aktindsigt i helbredsoplysninger kan lægen rette henvendelse til forsikringssselskabet eller patienten, hvis fuldmagten giver anledning til tvivl. I særlige tilfælde kan lægen vælge at overdrage hele journalen til patienten, der herefter selv kan tage stilling til, hvad der skal videregives til forsikringssselskabet.

Det er min vurdering, at det i langt de fleste tilfælde ikke er forbundet med problemer for lægen at afgøre, hvilke helbredsoplysninger der er relevante for forsikringssselskabet. Har lægen i særlige situationer svært ved at vurdere, hvad der er relevant, bør dette kunne løses ved en kontakt til forsikringssselskabet.

Spm. nr. S 2526*)

Til skatteministeren (1/9 95) af:

Eva Fatum (S):

»Finder ministeren, at Dansk Tipstjeneste opfylder sine forpligtelser over for de små lokalsamfund, når de inddrager tips- og lottoforhandlingen hos Aarsballes eneste købmand på grund af for lille omsætning?«

Begrundelse

Ved et ejerskifte i Aarsballe Brugs på Bornholm har Tipstjenesten bebudet, at retten til at forhandle tips og lotto vil blive inddraget på grund af en for lille omsætning (ca. 16.000 kr. pr. måned). Ud over Aarsballe Brugs findes der kun et lille brødudsalg i byen. Af hensyn til de små øsamfund synes det derfor urimeligt, at Tipstjenesten fratager den nye ejer retten til at sælge tips og lotto.

For lokalbefolkningen og især dem uden bil vil det være et stort savn og stik imod Folketingets målsætning om at bevare så mange tillægsfunktioner i lokalområderne som muligt.

Svar (14/9 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Tipstjenesten har over for mig oplyst, at den konkrete sag drejer sig om Aarsballe Brugs på Bornholm, der indtil for ca. 1 år siden havde OffLine-forhandling.

I forbindelse med Tipstjenestens totale overgang til OnLine fik Aarsballe Brugs tilbud om en fratrædelsesgodtgørelse, hvis brugsen accepterede at nedlægge sin tips- og lottoforhandling.

Dette tilbud blev givet til en række meget små forhandlere over hele landet beliggende i et område, hvor der i forvejen var god dækning af andre forhandlere med større omsætning. På Bornholm er der i dag således ca. 25 tips- og lottoforhandlere.

Samtidig med, at Aarsballe Brugs fik etableret OnLine-forbindelse, blev der gjort opmærksom på, at såfremt brugsen blev afhændet til anden side, ville Tipstjenesten inddrage forhandlingen. Tilbudet om OnLine-forhandling gjaldt således kun den nuværende ejer.

Aarsballe Brugs er efter det oplyste nu ved at skifte ejer, og Tipstjenesten har derfor ikke ønsket forhandlingen videreført.

*) Ved en fejl er S 2526 både optrykt her og på side 7062.